

sammenhæng mellem mængden af udledte forurenende stoffer og virksomhedens afgiftsbelastning. Ved at reducere udledningerne af forurenende stoffer kan den enkelte virksomhed reducere sin afgiftsbelastning.

For renseanlæggene gælder ligeledes, at en forbedret rensning vil reducere afgiftsbelastningen. Virksomheder og husholdninger tilknyttet renseanlæg vil få tilbageværet afgiften i forhold til spildevandsmængderne opgjort i m³. For den enkelte virksomhed eller husholdning er der således kun et begrænset incitament til at reducere mængden af forurenende stoffer i spildevandet, da afgiftsbesparelsen kommer alle til renseanlægget knyttede forbrugere til gode. I de fleste tilfælde vil forrensning eller lignende være virkningsløst, da renseanlægget renser ned til en bestemt koncentration uafhængigt af koncentrationen i det tilledte spildevand. Derimod giver spildevandsafgiften tilskyndelse til at reducere vandforbruget og spildevandsmængderne målt i m³. Dette vil medføre mindre forurening, idet der ved en givet rensningsgrad vil være proportionalitet mellem mængde af spildevandet og udledningen.

Spildevandsafgiften giver desuden incitament til at separere regnvandet fra det øvrige spildevand og til tætning af kloakledninger for derved at reducere den afgiftspligtige udledning via renseanlæg.

Erhvervsøkonomiske og fordelingsmæssige konsekvenser

Benyttes 1994-niveauet for udledningerne af spildevand kan de erhvervsøkonomiske og fordelingsmæssige konsekvenser skønnes. Totalt set betyder spildevandsafgiften en forøgelse af de kommunale renseanlægs årlige udgifter til rensning af spildevand med knap 10 pct. i 1998.

Det skønnes, at halvdelen af de til renseanlæg tilledte mængder stof hidrører fra erhvervene. Hvis det antages, at erhvervene ligeledes bidrager med halvdelen af renseanlæggenes udgifter til rensning, vil den samlede erhvervsbelastning beløbe sig til ca. 270 mill. kr. ekskl. moms. Dette svarer til under 0,1 promille af lønsummen. Erhvervsbelastningen udgør tilsvarende ca. 135 mill. kr. ekskl. moms i 1997 ved uændrede udledninger i forhold til 1994.

De konkrete eksempler, som Skatteministeriet har analyseret, tyder på, at virksomheder, der ikke opfylder kriterierne for at være omfattet af afgiftslempelserne, generelt set vil blive pålagt maksimale afgiftsbelastninger på ca. 2.500-3.000 kr. pr. fuldtidsansat eller ca. 0,1 pct. af omsætningen. Langt hovedparten af virksomhederne vil dog opnå betydeligt lavere afgiftsbelastninger. Tilsvarende vil virksomheder med

70 pct. lempelse typisk have maksimale afgiftsbelastninger på knap 2.500 kr. pr. fuldtidsansat eller ca. 0,2 pct. af omsætningen.

For celluloseproduktion, som vil være en af de hårdest belastede processer, vil afgiftsbelastningen udgøre godt 0,3 pct. af omsætningen eller ca. 6.500 kr. pr. fuldtidsansat i 1998. Tilsvarende vil fiskeforarbejdning mm. typisk have maksimale afgiftsbelastninger på ca. 0,1 pct. af omsætningen eller ca. 2.000-2.500 kr. pr. fuldtidsansat. Endelig vil sukkerforarbejdning blive belastet med ca. 1.500-3.000 kr. pr. fuldtidsansat.

Der foreligger ikke statistiske oplysninger, der gør det muligt at skønne nærmere over den branchemæssige fordeling af erhvervsbelastningen. På baggrund af statistik over egenudledere og de største erhvervs-mæssige udledere af spildevand til renseanlæg har det imidlertid været muligt at identificere processer, som generelt ville blive meget hårdt belastet såvel absolut som i forhold til den økonomiske aktivitet og erhvervslivet iøvrigt, såfremt afgiftssatsen havde været udifferentieret.

Med en differentiering af afgiftssatsen er det opnået at udjævne variationen i erhvervenes afgiftsbelastning, således at ingen erhverv opnår en urimelig afgiftsbelastning i forhold til afgiftens relativt beskedne størrelse.

Afgiftsdifferentieringen er udformet således, at virksomheder med samme processer belastes med samme afgiftssats.

For en gennemsnitshusstand tilsluttet et renseanlæg og med et antaget vandforbrug på 170 m³ om året vil spildevandsafgiften betyde en belastning på godt 25 øre/m³ eller godt 45 kr. i 1997 og ca. 55 øre/m³ eller ca. 95 kr. i 1998 forudsat, at der ikke er indsigning. Der vil dog kunne være en betydelig variation i belastningen afhængig af, hvilken type renseanlæg husholdningen udleder til, indsigningens størrelse og tilstedeværelsen af separat regnvandsudledning.

En landhusholdning, som udleder til et mekanisk renseanlæg, der standardansættes til 3,80 kr./m³, vil under antagelse af et vandforbrug på 170 m³ pr. år skulle betale ca. 650 kr. i 1998. En husholdning med et tilsvarende vandforbrug, som i stedet udleder til et kloakanlæg tilsluttet et fælles renseanlæg, der opfylder vandmiljøplanens krav svarende til 50 øre/m³, skal betale ca. 85 kr. i 1998, såfremt der ikke er indsigning. Til gengæld betaler den pågældende husholdning et betydeligt vandafledningsbidrag som betaling for rensning af spildevandet. Husholdninger tilsluttet renseanlæg, der renser bedre end vandmiljøplanens krav, vil skulle betale mindre end 85 kr. i 1998, såfremt der ikke er indsigning.